

Sygn. akt: III RC 177/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia, 17 października 2016 r.

Sąd Rejonowy w Złotoryi III Wydział Rodzinny i Nieletnich w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Tomasz Popiel

Protokolant : Elżbieta Juszczyk

po rozpoznaniu w dniu 17 października 2016 roku w Złotoryi na rozprawie sprawy

z powództwa C. J.

przeciwko E. J.

o podwyższenie alimentów

I oddała powództwo w całości,

II nie uiszczonymi kosztami sądowymi obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

W dniu 13 września 2016 roku powódka C. J. wniosła pozew o podwyższenie alimentów od pozwanego E. J. z kwoty 200 złotych miesięcznie do kwoty 500 złotych miesięcznie. W uzasadnieniu pozwu powołała się na swoje wydatki oraz wskazała na stabilną sytuację materialną pozwanego.

W odpowiedzi na pozew E. J. wniósł o oddalenie powództwa. Podał, że jego emerytura, po uiszczeniu wszystkich kosztów związanych z utrzymaniem domu, pozwala mu jedynie na życie na przeciętnym poziomie. Według pozwanego, sytuacja finansowa powódki od czasu ustalenia dotychczasowych alimentów nie uległa pogorszeniu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wyrokiem Sądu Okręgowego w Legnicy z dnia 26 maja 2015 roku w sprawie o sygn. akt (...) rozwiązano przez rozwód małżeństwo stron z winy pozwanego E. J..

Ugodą zawartą przed Sądem Rejonowym w Złotoryi w dniu 19 stycznia 2016 r. pozwany E. J. zobowiązał się łożyć alimenty na rzecz powódki C. J. w kwocie po 200 złotych miesięcznie. Powódka C. J. utrzymywała się wówczas z emerytury w wysokości około 1.500 złotych. Zamieszkiwała razem z pozwanym E. J., który ponosił w całości koszty utrzymania domu. Powódka ponosiła natomiast koszty utrzymania wspólnego mieszkania w L., które było przez nią wynajmowane. C. J. orzeczeniem (...) d/s Orzekania o Niepełnosprawności w L. została uznana za osobę niepełnosprawną w stopniu lekkim.

Pozwany E. J. otrzymywał emeryturę w wysokości około 2.700 złotych miesięcznie.

Dowód: akta Sądu Rejonowego w Złotoryi III RC 230/15

Obecnie powódka C. J. ma 63 lata. Nadal otrzymuje emeryturę w kwocie około 1.500 złotych miesięcznie. Nie zamieszkuje już z byłym mężem. Obecnie mieszka u córki i nie partycypuje w kosztach utrzymania jej domu. Powódka nadal ponosi koszty utrzymania mieszkania w L., które obecnie nie jest wynajmowane. Koszty utrzymania tego mieszkania wynoszą około 400 złotych miesięcznie. Na zakup pożywienia powódka przeznaczą około 500 złotych

miesięcznie, na zakup ubrań i obuwia około 200 złotych miesięcznie, na zakup środków czystości i pielęgnacji około 50 złotych miesięcznie. Koszty utrzymania samochodu powódki wynoszą około 100 złotych miesięcznie, a na leki wydaje około 80 złotych miesięcznie. Nadal posiada status osoby niepełnosprawnej w lekkim stopniu.

Pozwany E. J. ma 68 lat. Utrzymuje się z emerytury w wysokości około 4.000 złotych miesięcznie. Nadal ponosi koszty utrzymania wspólnego domu w K. w wysokości około 800 złotych miesięcznie. Ponadto na opał wydaje około 4.000 złotych rocznie. Od maja 2016 r. powódka C. J. na własne żądanie ponosi koszty energii elektrycznej w wysokości około 200 złotych miesięcznie.

Pozwany złożył wniosek o podział majątku wspólnego z powódką.

D. ó d:

- decyzja ZUS w L. k. 3
- orzeczenie o niepełnosprawności k. 8
- decyzja ZUS w L. k. 13
- przesłuchanie stron k. 16-17

Sąd zważył co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Ugodą zawartą przed Sądem Rejonowym w Złotoryi w dniu 19 stycznia 2016 r. pozwany E. J. zobowiązał się łożyć alimenty na rzecz powódki C. J. w kwocie po 200 złotych miesięcznie.

Zgodnie z art. 138 kro w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia dotyczącego obowiązku alimentacyjnego.

Od czasu zawarcia ugody upłynęło jedynie kilka miesięcy. W tym okresie nie zmieniła się znacząco sytuacja materialna powódki, uzasadniająca zwiększenie alimentów, zgodnie ustalonych w styczniu 2016 r. Powódka nadal utrzymuje się z emerytury w wysokości około 1.500 złotych miesięcznie. Nie ponosi kosztów utrzymania wspólnego domu w K., oprócz opłat za energię elektryczną. Z materiału dowodowego wynika jednak, iż powódka przejęła niniejszy obowiązek na własną prośbę skierowaną do pozwanego. Obecnie zamieszkuje u córki i nie jest obciążona z tego tytułu żadnymi kosztami. W jej dyspozycji pozostaje nadal mieszkanie w L., które opłaca lecz już je nie wynajmuje.

Zdaniem Sądu, powódka w żaden sposób nie wykazała, że po jej stronie nastąpił wzrost kosztów utrzymania w stosunku do kosztów, które ponosiła w styczniu 2016 r. Jedynym dodatkowym obciążeniem są opłaty za energię elektryczną, lecz ponoszone są one na własne żądanie oraz wobec nie zamieszkiwania w K. całkowicie nie uzasadnione. Jak się wydaje C. J. złożyła niniejsze powództwo, gdyż w ten sposób chciała zmienić skutki zawarcia ugody ze stycznia 2016 r. Ustalone wówczas alimenty okazały się bowiem nie satysfakcjonujące dla powódki. Taka jednak motywacja nie mogła doprowadzić do podwyższenia ustalonych przez strony alimentów.

Nie uszła uwadze Sądu okoliczność, że po stronie pozwanego E. J. nastąpił wzrost możliwości zarobowych związany z podwyżką emerytury. Nie mniej jednak ta okoliczność nie mogła być oceniona bez powiązania z potrzebami powódki. Te na obecną chwilę, zgodnie z jej zeznaniami, wynoszą około 1.500 złotych miesięcznie. Zatem, sumując otrzymywaną emeryturę oraz dotychczasowe alimenty należy stwierdzić, że uzyskiwany przez powódkę dochód wystarcza na całkowite pokrycie jej miesięcznych potrzeb. Należy mieć również na uwadze, iż to pozwany prawie w całości ponosi koszty utrzymania wspólnego domu stron, a niniejsze koszty są znacząco wyższe od kosztów utrzymania mieszkania w L., które pozostaje w dyspozycji powódki.

Pozytywnie należy także ocenić fakt złożenia wniosku o podział majątku wspólnego stron. W toku tego postępowania zostanie dokonany podział składników majątkowych, a w szczególności nieruchomości należących do byłych małżonków. To pozwoli natomiast ostatecznie ustalić kto i w jakim zakresie jest odpowiedzialny za ponoszenie kosztów utrzymania domu w K. oraz mieszkania w L.. Wówczas na nowo można będzie ustalić, czy dochody oraz majątek powódki umożliwią realizację jej usprawiedliwionych potrzeb. Jeżeli okaże się, że powódka nie jest w stanie ich ponieść, ponownie może rozważyć wniesienie roszczenia o podwyższenie ustalonych alimentów. Na obecnym etapie niniejsze żądanie było przedwczesne.

Sygn. akt II Ca 953/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

L., dnia 11 maja 2017 r.

Sąd Okręgowy w Legnicy II Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący SSO Jolanta Pratkowiecka (sprawozdawca)

Sędziowie SSO Sylwia Kornatowicz, SSO Joanna Pasak

Protokolant st. sekr. R. B.

po rozpoznaniu w dniu 11 maja 2017 r. w Legnicy

na rozprawie sprawy

z powództwa C. J.

przeciwko pozwanemu E. J.

o podwyższenie alimentów

na skutek apelacji powódki

od wyroku Sądu Rejonowego w Złotoryi

z dnia 17 października 2016 r. sygn. akt III RC 177/16

I. zmienia zaskarżony wyrok w całości w ten sposób, że:

1. podwyższa alimenty należne powódce C. J. od pozwanego E. J. na mocy ugody sądowej zawartej przez Sądem Rejonowym w Złotoryi w dniu 19 stycznia 2016 r. w sprawie o sygn. III RC 230/15 z kwoty po 200 zł miesięcznie do kwoty po 500 zł (pięćset złotych) miesięcznie, płatne z góry do 10. dnia każdego kolejnego miesiąca z odsetkami ustawowymi za opóźnienie, poczynając od 13 września 2016 r.;

2. nakazuje pozwanemu uiścić na rzecz Skarbu Państwa – Sąd Rejonowy w Złotoryi kwotę 180 zł tytułem opłaty sądowej od uwzględnionego powództwa;

II. nakazuje pozwanemu uiścić na rzecz Skarbu Państwa – Sąd Rejonowy w Złotoryi kwotę 180 zł tytułem opłaty sądowej od uwzględnionej apelacji.